

VENDIM
Nr. 24, datë 27.4.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 05.02.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 70/37 Akti, që u përket palëve:

KËRKUESE: Kleoniqi Sovjani

SUBJEKT I INTERESUAR: Ministria e Financave Zyra Përmbartimore “Albius”, Tiranë

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë nr. 5021, datë 02.06.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f, 134/g dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe nenet 6, 13 dhe 41 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Altina Xhoxhaj, shqyrtoi dokumentet e paraqitura dhe pasi diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Me kontratën e datës 14.11.1995, kërkuesja Kleoniqi Sovjani ka blerë nga Uzina e Instrumenteve Korçë objektin Reparti i Tërheqjes së Ftohtë dhe truallin nën të. Kjo kontratë është kundërshtuar në gjykatë nga trashëgimtarët e ish-pronarit të kësaj sipërfaqeje trualli, të cilëve, me vendim të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP) Korçë, u ishte njohur e drejta e parablerjes së objektit të ndërtuar mbi të.

2. Me vendimin nr. 339, datë 21.02.1997, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë ka vendosur rrëzimin e padisë. Ky vendim është ndryshuar me vendimin nr. 183, datë 04.11.1998 të Gjykatës së Apelit Korçë, i cili ka vendosur pranimin e padisë dhe pavlefshmërinë e kontratës së shitblerjes të datës 04.11.1995, duke i kthyer palët në gjendjen e mëparshme. Me vendimin nr. 782, datë 20.07.1999, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 183, datë 04.11.1998 të Gjykatës së Apelit Korçë.

3. Për ekzekutimin e këtyre vendimeve dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme, Zyra e Përmbartimit Korçë, me shkresën e datës 23.05.2001, i është drejtuar Agjencisë Kombëtare të Privatizimit për kryerjen e veprimeve për kthimin e shumave të paguara nga kërkuesja dhe konkretisht të shumës prej 5.638.320 lekësh si vlerë e truallit dhe të shumës prej 9.118.000 lekësh si vlerë e ndërtesës.

4. Për shkak të mosekzekutimit të detyrimit, kërkuesja i është drejtuar me kërkesëpadi gjykatës me objekt detyrimin e Drejtorisë së Administrimit dhe Shitjes së Pronave Publike për kthimin e shumës prej 23.023.320 lekësh. Me vendimin nr. 5021, datë 02.06.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka

vendosur: *“Pranimin e pjesshëm të kërkesëpadisë së paditëses Kleoniqi Sorjani. Detyrimin e palës së paditur Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronave Publike t’i kthejë palës paditëse Kleoniqi Sorjani shumën prej 870.000 (tetëqind e shtatëdhjetë mijë) lekësh si dhe shumat prej 5.638.320 (pesë milionë e gjashtëqind e tridhjetë e tetëmijë e treqind e njëzet) lekësh në letra me vlerë privatizimi, 3.500.000 (tre milionë e pesëqind mijë) lekë në bono privatizimi dhe 13.015.000 (trembëdhjetë milionë e pesëmbëdhjetë mijë) lekë në bono privatizimi...”*

5. Me vendimin e datës 16.04.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë është lëshuar urdhri i ekzekutimit për vendimin nr. 5021, datë 02.06.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

6. Kërkuesja i është drejtuar me kërkesë Drejtorisë së Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike pranë Ministrisë së Financave për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Me shkresën nr. 231/1 prot., datë 25.02.2009, ky institucion i është përgjigjur kërkueses se vendimi i formës së prerë është ekzekutuar duke kthyer shumën prej 870.000 lekësh së bashku me shpenzimet gjyqësore. Për sa i përket vlerës së paguar në bono privatizimi, nga shkresa rezulton se *“në zbatim të VKM-së nr. 1636, datë 17.12.2008 “Për kriteret e vlerësimit të pronës shtetërore që privatizohet apo transformohet dhe për procedurën e shitjes” dhe udhëzimit nr. 385, datë 16.12.2009 të Ministrit të Ekonomisë, Tregtisë dhe Energjetikës dhe Ministrit të Financave “Për zbatimin e VKM-së nr. 1636, datë 17.12.2008 ...” do të kthehen pasi të jenë grumbulluar në vlerat përkatëse në bono privatizimi nga procesi i privatizimit pranë numrave të llogarisë së Ministrisë së Financave pasi ky institucion nuk disponon bono privatizimi.”*

7. Me kërkesën e datës 25.10.2013, kërkuesja i është drejtuar shërbimit përmbarimor privat për fillimin e procedurave të ekzekutimit të detyrueshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Me shkresën nr. 580, datë 25.10.2013, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar debitorit, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike, me lajmërim për ekzekutimin vullnetar. Me vendimin nr. 618, datë 12.11.2013, përmbaruesi gjyqësor ka vendosur fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm të detyrimit, kurse me shkresën nr. 649, datë 06.12.2013 është kërkuar informacion lidhur me gjendjen financiare të debitorit pranë Bankës së Shqipërisë.

8. Me shkresën nr. 18969/1 prot., datë 30.12.2013, Drejtoria e Administrimit dhe Shitjes së Pronës Publike pranë Ministrisë së Financave i ka kthyer përgjigje përmbaruesit se në lidhje me ekzekutimin e asaj pjesës së detyrimit në letra me vlerë privatizimi dhe bono privatizimi nuk ka ende një vendimarrje.

9. Me shkresën nr. 4 prot., datë 10.01.2014, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar Ministrisë së Financave për ekzekutimin e detyrimit. Me shkresën nr. 18969/3 prot., datë 03.03.2014, Ministria e Financave i ka kërkuar përmbaruesit gjyqësor vënien në dispozicion të një kopjeje të konfirmuar të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Me shkresën nr. 54 prot., datë 04.03.2014, përmbaruesi gjyqësor i ka dërguar Ministrisë së Financave aktet e kërkuara.

10. Me shkresën nr. 73 prot., datë 21.03.2014, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar Ministrisë së Financave (Sekretarit të Përgjithshëm të institucionit) me paralajmërim për aplikimin e sanksioneve të parashikuara nga Kodi i Procedurës Civile (KPC) për pengimin e ekzekutimit.

11. Me shkresën nr. 117 prot., datë 24.04.2014, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar Ministrisë së Financave për dhënien e informacionit mbi gjendjen e llogarisë të artikullit buxhetor 602 dhe fondin në letra me vlerë privatizimi dhe në bono privatizimi të Ministrisë së Financave.

12. Me shkresën nr. 124 prot., datë 02.05.2014, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar sërish Ministrisë së Financave me paralajmërim për aplikimin e sanksioneve ligjore për mosekzekutimin e detyrimit. Me shkresën nr. 18969/6 prot., datë 16.05.2014, Ministria e Financave i është përgjigjur përmbaruesit gjyqësor: *“Aktualisht procesi i privatizimit të pronës publike shtetërore është ndërprerë, pasi Drejtoria e Drejtimit të Pronës Publike nuk ka tagër ligjor për realizimin e procedurave të privatizimit, gjë e cila do të bëhet e mundur pas miratimit të akteve të reja ligjore. Për sa më sipër, deri në krijimin e fondit përkatës bono privatizimi dhe letra me vlerë nga privatizimi i pronës publike shtetërore, nuk mund të realizohet kthimi i shumës së kërkuar nga ana juaj”.*

13. Me shkresën nr. 6822/1 prot., datë 20.05.2014, Ministri i Financave i është drejtuar Ministrit

të Drejtësisë për ta informuar lidhur me problematikën për çështjen e ekzekutimit të vendimit të formës së prerë të dhënë në favor të kërkuases. Ky institucion ka shprehur vullnetin për ekzekutimin e pjesës së pashlyer të detyrimit, çka bëhet e pamundur për shkak të mungesës së bazës ligjore ku të mbështetet e drejta e Ministrisë së Financave për të blerë në tregun e lirë sasinë e mjaftueshme të letrave me vlerë privatizimi dhe bono privatizimi, mungesës së një kursi zyrtar këmbimi të letrave me vlerë të privatizimit, si dhe ndërprerjes së privatizimit të pronës publike shtetërore. Po ashtu në shkresë i kërkohet Ministrit të Drejtësisë marrja e masave përkatëse.

II

14. **Kërkuesja Kleoniqi Sovjani**, nëpërmjet përfaqësueses të saj (sipas prokurës së posaçme bashkëlidhur kërkesës), i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, dhe parashtrohet këto shkaqe:

14.1 Ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit gjyqësor të formës së prerë është element thelbësor i së drejtës për një proces të rregullt. Mosekzekutimi i detyrimit nga pala debitore ka shkelur të drejtën e kërkuases për një proces të rregullt ligjor, pasi vite të tëra nuk mund të konsiderohen si kohë e arsyeshme pritjeje për ekzekutimin e një vendimi gjyqësor.

14.2 Në rastin konkret ekziston një vendim i formës së prerë, i cili shprehet qartë për detyrimin që ka pala debitore ndaj kërkuases. Megjithatë kërkesja u zhvesh në mënyrë të menjëhershme nga e drejta e pronësisë, pala debitore ende nuk e ka ekzekutuar detyrimin e saj.

14.3 Vendimet e gjykatave nuk do të kishin asnjë vlerë dhe nuk do të mund të riparonin asnjë padrejtësi në qoftë se nuk do të ekzekutoheshin. Moszbatimi i tyre nuk sjell gjë tjetër veçse kaos dhe humbje të besimit në sistemin ligjor dhe në ligj.

15. **Subjekti i interesuar Ministria e Financave** ka parashtuar me shkrim para Gjykatës sa vijon:

15.1 Ministria e Financave nuk e ka kundërshtuar ekzistencën e detyrimit dhe ka filluar ekzekutimin e pjesës së tij konform dispozitave ligjore në fuqi. Konkretisht, me urdhër shpenzimit nr. 893, datë 30.12.2008 në llogarinë e kërkuases është transferuar nga Ministria e Financave shuma prej 1.106.933 lekësh, që përbën shumën prej 870.000 lekësh, pra pjesën e detyrimit në lekë, dhe janë paguar shpenzimet gjyqësore sipas vendimit të gjykatës.

15.2 Nga ana e Ministrisë së Financave nuk është shfaqur asnjëherë vullneti për të mos ekzekutuar apo penguar ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Pjesa e mbetur e detyrimit, e llogaritur në bono privatizimi dhe letra me vlerë, nuk është ekzekutuar për shkak se: ka munguar baza ligjore për të blerë në tregun e lirë sasinë e mjaftueshme të letrave me vlerë privatizimi dhe bonove të privatizimit; ka munguar kursi zyrtar i këmbimit midis bonove të privatizimit/letrave me vlerë dhe monedhës lek.

15.3 Neni 527 i Kodit Civil parashikon se kur pamundësia për ekzekutimin e një detyrimi është e përkohshme, debitori nuk është përgjegjës për vonesën e ekzekutimit apo për kohën që ekzekutimi zgjat.

15.4 Edhe pse në rastin konkret fondet buxhetore nuk mungojnë, pasi objekti në fjalë së bashku me truallin janë shitur sërish në ankand me vlerë më të madhe, mungesa e një baze ligjore të përshtatshme ka kushtëzuar ndjeshëm mundësinë e Ministrisë së Financave për të kryer ekzekutimin e pjesës së mbetur të detyrimit.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

16. Gjykata Kushtetuese (në vijim Gjykata) ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i

vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të Kushtetutës dhe Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ). Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjyqimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë dhe për rrjedhojë detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 1, datë 19.01.2009; nr. 23, datë 17.05.2010; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 9, datë 14.02.2014 dhe nr. 24, datë 22.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

18. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Në jurisprudencën konstante të Gjykatës, mbështetur edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, është vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuar si dhe të autoriteteve përkatëse (*shih vendimet nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 21, datë 03.06.2011 dhe nr. 9, datë 14.02.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për rrjedhojë, për të arritur në një konkluzion nëse në rastin konkret jemi përpara cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të një vendimi gjyqësor të formës së prerë, Gjykata vlerëson të ndalet në analizën e secilit prej elementeve të sipërcituara.

i) Kompleksiteti i çështjes

20. Gjykata ka theksuar se për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 14, datë 15.04.2010 dhe nr. 9, datë 14.02.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata vëren se çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për sa i përket kthimit të vlerës në bono privatizimi dhe letra me vlerë. Megjithatë, mungesa e fondit përkatës në bono privatizimi dhe letra me vlerë, si edhe mungesa e një baze ligjore për përcaktimin e vlerës së tregut dhe kursit të këmbimit për konvertimin e tyre në lekë është një çështje që ka ndikuar në kohëzgjatjen e ekzekutimit të vendimit.

ii) Interesi dhe sjellja e kërkuar

22. Vlerësimi i sjelljes dhe interesit të kërkuar është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve. Gjykata ka theksuar se përdorimi nga ana e kërkuar i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij (*shih vendimet nr. 1, datë 19.01.2009; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 14, datë 15.04.2010 dhe nr. 24, datë 22.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin konkret interesi i kërkuar është i dukshëm dhe real, për sa kohë që detyrimi i palës debitore lidhet me të drejtën e saj të pronësisë. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuarja ka vepruar në përputhje me të drejtat e saj procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të saj për ekzekutimin e detyrimit që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ajo ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

iii) Sjellja e autoriteteve

24. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar, kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimet nr. 6, datë 04.03.2010 dhe nr. 24, datë 22.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në çështjen në shqyrtim rezulton se përmbaruesi gjyqësor, në cilësinë e subjektit procedural në fushën e ekzekutimit, ka kryer të gjitha veprimet procedurale për ekzekutimin e vendimit gjyqësor. Ai jo vetëm i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, por ka vendosur edhe masën me gjobë ndaj eprorit të institucionit debitor. Për pasojë, Gjykata vlerëson se ky subjekt jo vetëm që nuk është bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë, por ai ka vepruar në përputhjet me kompetencat e tij ligjore.

26. Në lidhje me sjelljen e debitorit, Gjykata vëren se çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, për sa i përket kthimit të vlerës në letra me vlerë dhe bono privatizimi. Në komunikimet me kreditorin, Ministria e Financave ka pretenduar se procesi i privatizimit është ndërprerë, çka ka çuar në mungesën e fondit përkatës në bono privatizimi dhe letra me vlerë, kurse në parashtimet para Gjykatës ajo ka pretenduar mungesën e bazës ligjore për të blerë në tregun e lirë sasinë e mjaftueshme të letrave me vlerë privatizimi dhe bonove të privatizimit, si dhe mungesën e një kursi zyrtar këmbimi, çka ka ndikuar në kohëzgjatjen e ekzekutimit të vendimit.

27. Sipas ligjit nr. 7918, datë 13.04.1995 “Për miratimin me ndryshime të dekretit nr. 1030, datë 23.02.1995 “Për emetimin dhe shpërndarjen e bonove të privatizimit (lekë privatizimi) dhe dekretit nr. 1049, datë 27.03.1995 “Për disa plotësime në dekretin nr. 1030, datë 23.02.1995 “Për emetimin dhe shpërndarjen e bonove të privatizimit”, i ndryshuar, afati i përdorimit të bonove dhe lekëve të privatizimit është deri më 31.12.2014 (neni 3). Sipas nenit 7 të ligjit “*Kësbilli i Ministrave përcakton me vendim procedurat e emetimit dhe të shpërndarjes së bonove, rregullat e përdorimit në procesin e privatizimit, si dhe rregullat e tjera të nevojshme në zbatim të këtij dekreti.*” Sipas nenit 11 të ligjit “*Ministria e Financave ngarkohet me përgatitjen e dispozitave ligjore për organizimin dhe veprimtarinë e shoqërive investuese të letrave me vlerë dhe për veprimtarinë e bursës.*”.

28. Gjykata vlerëson se, pavarësisht ndikimit që ka pasur mungesa e bazës ligjore apo e një fondi në bono privatizimi dhe letra me vlerë në kohëzgjatjen e ekzekutimit, nga ana e debitorit nuk rezulton që të jetë bërë asnjë përpjekje për rregullimin e kësaj situate. Edhe pse debitori e ka njohur detyrimin dhe ka shprehur vullnetin për ekzekutimin e tij, ai nuk ka marrë masa të mëtijshme për të bërë të mundur ekzekutimin e këtij detyrimi. Gjykata është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit (*shih vendimet nr. 2, datë 01.02.2011 dhe nr. 10, datë 01.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Asnjë nga argumentet e paraqitura para Gjykatës nga debitori nuk është i tillë që të justifikojë mosveprimin e tij për gjetjen e mjetit ligjor më të përshtatshëm për ekzekutimin e detyrimit, edhe pse ka kaluar një periudhë kohe e cila nuk mund të konsiderohet si e arsyeshme.

29. Në përfundim, Gjykata konstaton cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “F” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë

10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”,
njëzëri,

VENDOSI:

Pranimin e kërkesës.

Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 5021, datë 02.06.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja, (kryetar) Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Fatmir Hoxha, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj, Fatos Lulo.